

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2792/2020
20.04.2022. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Цветковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Предраг Басарић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8572/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8572/19 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судске јединице у Белој Цркви П 398/15 од 21.04.2016. године, одбијен је предлог тужене да се одреди прекид поступка у овој правној ствари до правноснажног окончања парнице која се води пред Основним судом у Вршцу, Судска јединица у Белој Цркви под бројем П 101/16 као неоснован. Одбијен је прецизирани тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужена на име неизмирених обавеза супруга, сада пок. ВВ, као правни следбеник исплати 13.668 евра са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до коначне исплате у динарској противвредности према курсу НБС. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 316.875,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења па до коначне исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Вршцу Судска јединица у Белој Цркви П 398/15 од 03.11.2016. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужена на име неизмирених обавеза супруга сада пок. ВВ као правни следбеник испоручи 4.000 комада грађевинских „гитер“ блокова произвођача Циглане „Уљма“ из Уљме или плати њихову динарску противвредност на дан испуњења обавезе.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8572/19 од 15.01.2020. године у ставу првом изреке преиначена је првостепена пресуда од 21.04.2016. године у ставу другом изреке и обавезана тужена да као правни следбеник на име неизмирених обавеза супруга, сада пок. ВВ исплати износ од 10.000 евра, са каматом по стопи

Европске централне банке почев од 20.06.2011. године као дана подношења тужбе па до 24.12.2012. године а од 25.12.2012. године са законском затезном каматом па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања. Истом пресудом у ставу другом изреке преиначена је допунска пресуда и усвојен тужбени захтев. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка и обавезана тужена да тужиоцу накнади износ од 449.310,00 динара на име трошкова парничног поступка и ставом четвртим изреке обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 42.375,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужена због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија дозвољена и неоснована.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 34. став 2. Закона о парничном поступку, истицањем да расправом у другостепеном поступку није руководио присутни председник већа, већ судија известилац, јер наведено није од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према чињеничном стању, утврђеном на расправи пред другостепеним судом, супруг тужене ВВ, који је преминуо ...2010. године и тужилац су били у пословним и пријатељским односима и међусобно су позајмљивали новац. Супруг тужене је 06.03.1993. године основано предузеће „Халиотис“ ДОО, са седиштем у Белој Цркви, које се бави трговином и транспортом а тужилац је власник СЗР „АА“ из Беле Цркве која се бави грађевинским радовима. ВВ је 3-4 месеца пре смрти позајмио од тужиоца 10.000 евра и наведени зајам није враћен. Такође тужилац је фебруара или марта 2010. године супругу тужене дао новац за 4.000 гитер блокова Циглане „Уљма“ коју је ВВ преузео у договору са ГГ али их није испоручио тужиоцу. У оставинском поступку решењем од 04.10.2011. године и 08.11.2010. године тужена и две ћерке су наследиле заоставштину сада пок. ВВ и то непокретности у КО ... и КО ... и власништво над предузећем „Халиотис“ ДОО Бела Црква и две полисе осигурања живота. Пок. ВВ је иза себе оставио дугове како приватне тако и дугове предузећа.

Такође је утврђено да је тужена заједно са ћеркама уговором о преносу оснивачких права и удела од 04.03.2011. године пренела на ДОО „Шовљански“ за трговину на велико и мало, производњу и транспорт, Стара Пазова као новог оснивача предузећа, наслеђена целокупна оснивачка права и оснивачки улог над ДОО за транспорт и трговину „Халиотис“ Бела Црква, за износ од 130.000 евра. Наведеним уговором тужена је гарантовала да на дан потписивања уговора у односу на уступљено предузеће нема било каквих потраживања по било ком основу нити потраживања државних органа по основу доспелих а неплаћених јавних прихода. Вештачењем је утврђена заоставштина (укључујући и пренос оснивачких удела предузећа) од 23.454.233,56 динара од чега је удео тужене од 1/3 7.818.087,80 динара. ДОО „Халиотис“ је као корисник кредита имао закључен уговор о кредиту са Војвођанском

банком у износу од 70.000 евра. Тужена је превременом отплатом преосталог дуга из наведеног уговора исплатила у корист банке 03.02.2011. године износ од 4.065.000,00 динара на основу уговора о зајму који је претходно као зајмодавац закључила лично са ДОО „Халиотис“ 03.02.2011. године. ДОО „Халиотис“ је као зајмопримац исплатио дуг од 1.800.000,00 динара дана 03.12.2010. године у корист ДОО „Шовљански“ према уговору о зајму од 29.09.2010. године и дуг према СПЗР „Трки“ од 1.500.000,00 динара дана 11.04.2011. године. Тужена је исплатила ДД дуг супруга у укупном износу од 216.000,00 динара и судске таксе од 6.858,00 динара по правноснажној пресуди донетој против сада пок. ВВ. Тужена је исплатила и приватни дуг супруга из позајмице ЂЂ од 1.000.000,00 динара 12.04.2014. године. Тужена је дала (са ћерком ЕЕ) заложне изјаве, хипотеке 31.03.2014. године на наслеђеним непокретностима за дугове од 120.000 евра у корист повериоца ЖЖ и 20.000 евра у корист повериоца ЗЗ 08.04.2014. године.

На утврђено чињенично право правилно је побијаном одлуком утврђена обавеза тужене за исплату дуга по правилима о одговорности наследника за дугове оставиоца. Према члану 222. Закона о наслеђивању наследник одговара за оставиочеве дугове до висине вредности наслеђене имовине, а према члану 224. став 1. истог Закона сви наследници солидарно одговарају за оставиочеве дугове, сваки до висине вредности свог наследног дела, без обзира на то да ли је извршена деоба наследства.

Побијаном одлуком је правилно оцењено да је тужена исплатила приватне дугове супруга у вредности од 1.222.858,00 динара (ДД и ЂЂ) и да су једино наведени износи од правног значаја код оцене евентуалне исцрпљености висине наслеђа и одговорности за дугове оставиоца. Наиме, сада пок. ВВ је имао приватне дугове и дугове ДОО „Халиотис“ чији је био једини оснивач. Наследници одговарају за приватне дугове оставиоца а не и за дугове привредног друштва, које су наследили, јер привредна друштва имају сопствени идентитет и одговорност према правној форми по којој су регистровани. ДОО „Халиотис“, супруга тужене је регистрован као друштво са ограниченом одговорношћу и чланови друштва, према члану 104. став 3. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/2004), важећем у време смрти супруга тужене и преноса наслеђених оснивачких права, не одговарају за обавезе друштва осим до износа неунетог улога у имовину друштва. Према члану 104. став 2. истог закона друштво са ограниченом одговорношћу одговара за своје обавезе целокупном имовином. Стога исплате ДОО „Халиотис“ у корист ДОО „Шовљански“ и СТЗР „Трки“ по основу сопствених обавеза као зајмопримца из уговора о зајму нису од значаја за пресуђење у овој парници. Поступање тужене у име друштва пре преноса оснивачких права на привредном друштву представљају пословање тужене као суоснивача и руковођење друштвом, а након преноса оснивачких права, обавезе тужене за исплате дугова ДОО „Халиотис“ нису ни постојале. Правилна је оцена да исплата коју је тужена извршила у корист Војвођанске банке у износу од 4.065.000,00 динара за финансирање превремене исплате преосталог износа кредита ДОО „Халиотис“ као корисника кредита не утиче на умањење висине наслеђа тужене, јер је исплата извршена на основу теретног правног посла, уговора о зајму где је тужена зајмодавац и има право на наплату датог износа зајма. Околност да ли ће тужена тражити наплату наведеног износа код чињенице да је уговором о преносу оснивачких права располагала са ДОО „Халиотис“ без дугова је будућа неизвесна околност при чему тужена као физичко лице није имала обавезу враћања кредита Војвођанској банци већ је дужник обавезе било привредно друштво.

Цењене су изјаве тужене о заснивању хипотека за дугове од 120.000 евра и 20.000 евра али налази да су без значаја јер хипотеке засноване неколико година након подношења тужбе нису наплаћене и тужена није пружила доказе о дуговима на које се односе, да ли се ради о дуговима привредног друштва или личним дуговима супруга тужене, из каквих правних послова потичу, њиховој садржини, наплати итд.

Са изнетих разлога, супротно наводима ревизије, правилно је побијаном одлуком оцењено да су потраживања из ове парнице у оквиру имовине, коју је тужена наследила од сада пок. супруга и правилно је одлучено усвајањем тужбеног захтева.

С тога је одлучено као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић